

Reidun Stenvik har hatt sentrale roller i Norsk Tannvern i en mannsalder og vel så det. Foto: Kristin Aksnes.

Tannvernets grand old lady

Reidun Stenvik er en av de som kjenner Norsk Tannvern aller best. Hun har vært opptatt av forebygging fra hun var nyutdannet tannlege i 1962, og så mye karies blant barna hun behandlet. Først i Trondheim, og siden i Oppegård.

– I Oppegård var forholdene litt bedre enn i Trondheim. Der hadde de begynt med småbarntannpleie, i regi av Sanitetsforeningen. Dette var noe de ikke gjorde i Trondheim. Jeg så tydelig at det å begynne tidlig kunne gi gode resultater. Og jeg husker hvordan vi, både tannleger og tannpleiere, oppsøkte helsestasjoner, og fikk småbarnsmødrene i tale. Om fluor særlig, men også om kosthold og renhold.

Stenvik har hatt en lang karriere i NTF. Hun ble ansatt i foreningen i 1979, i en nyopprettet stilling som fagsekretær, og avsluttet som informasjonssjef.

– Da jeg begynte som fagsekretær var det stor fluor motstand i befolkningen, mens tannlegene var overbevist om at fluor var et gode, med unntak av et fåtall som hadde en alternativ oppfatning. Jeg ble sekretær for Helsedirektørens utvalg for fluorinformasjon som utga i alt sju utgaver av bladet «Fluor i fokus». Dette ble sendt til helsepersonell slik at de skulle være i stand til å svare publikum på spørsmål om fluor.

– Jeg har tro på virkningen av å lage godt informasjonsmateriell til folk flest, noe som har vært en del av kjernevirksomheten til Norsk Tannvern. Der har jeg vært med siden 1994, både som medlem i redaksjonsutvalget til venteromsbladet Munnpleien, frem til dags dato, og i styret. Først som nestleder, og siden som leder i ti år, fra 1999 til 2009.

– Jeg minnes NTFs representantskap i 1993, der foreningen skulle se på hvilke råd og utvalg som kunne nedlegges, for å spare NTF for både administrasjonsarbeid og kostnader. Profylakseutvalget ble foreslått nedlagt, og oppgavene kunne gå til Norsk Tannvern, som dermed fikk et helhetlig ansvar. I dag ser jeg at det kanskje burde vært inngått en avtale mellom NTF og Norsk Tannvern.

– Synet på Norsk Tannverns sentrale rolle har siden endret seg, og særlig de siste fem-seks årene. NTF har selv villet fronte sakene som Norsk Tannvern tradisjonelt har hatt ansvar for. Med bortfall av NTFs faglige og økonomiske støtte, falt grunnlaget og grunnmuren i Norsk Tannverns eksistens bort.

– Hva mister vi når Norsk Tannvern oppløses?

– Vi mister en sentral instans som fulgte med i det faglige, og som utviklet materiell som skulle ha bred appell. Det er ingen som overtar Tannvernets rolle, slik jeg ser det. Og jeg tror ikke vi vinner noe ved at hver og en blir sittende på hver sin tue og utvikler materiell. Det blir både dyrere og dårligere, tror jeg.

– Jeg er også veldig spent på hva styret i Norsk Tannvern kommer frem til når det gjelder videre drift av nettstedet, og vedlikehold av innholdet der.

FAKTABOKS

Norsk forening for motarbeidelse av tannsykdommer ble etablert 1. juni 1911, og hadde som formål å arbeide for en god oral helse i befolkningen. I juli 1916 kom bladet Munnpleien ut for første gang. I 1946 skifter foreningen navn, til Norsk Tannvern. I 1967 vedtas opprettelsen av et eget informasjonskontor, Tannvernet. I 1976 fusjonerer Tannvernet med Norsk Tannvern. I 1996 kommer fluorisaurusen Bronto til verden, og Munnpleien utgis to ganger i året fra og med denne årgangen. I 2011 markerer Norsk Tannvern sitt 100-årsjubileum med jubileumsmøte, -seminar og -bok. 20. november 2018 godtar generalforsamlingen styrets vedtak av 11. september om avvikling av Norsk Tannvern. (Kilde: Munnpleien nr. 2, 2018.)